

ಸಂಬಂಧಿ ಚೆಚ್ಚೇಯೂ ಇದೆ. ಸೋಮದೇವ ಸೂರಿಯ ಸಂಸ್ಕತದ “ಯಶ್ಸಿಲಕ್” ಚಂಪ್ರಾ ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಷ್ಟದ ಕವಿಯ ಪ್ರಕೃತದ “ಜಸಹರ ಚರಿವು” ಎರಡೂ ಕಾವ್ಯಗಳ ನಂತರ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ವಾದಿರಾಜನ ಸಂಸ್ಕತದಲ್ಲಿ ‘ಯಶೋಧರ ಚರಿತೆ’ ಯನ್ನು ಬರೆದಿರುವುದುಂಟು. ಯಶೋಧರ ಚರಿತೆ ಬಗೆಯ ಕಥೆಗಳು ಜನಪದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದಿರಬೇಕು. ಪುರುಷರನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟೆ ಸ್ತೀರ್ಯರ ಕಥೆಗಳು ಕಥಾಸರಿತಾಗಾಗ ಮತ್ತು ಜಾತಕ ಕಥೆಗಳಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚು ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಕ್ರಿಸ್ತಶಾಕದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತಾ ಬರಹ ರಾಪಕ್ಕೆ ಬಿಡಿರುಹುದು.

ಕಥಾಸರಿತಾಗಾರದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕುಮುದಿಕೆ, ಚಂದ್ರಶೀಲಿ, ದೃಷ್ಟಿಲೀ, ಘಟಕರ್ವರ, ರುದ್ರಸೋಮ, ಶಶಿ, ರುಂಡಪುರುವ ಈ ಬಗೆಯ ಕಥೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅಮೃತಮತ್ತಿ-ಅಘಾವಣವಂತಹ ಪ್ರಣಾಯ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಹೇಮಚಂದ್ರನ ಪರಿಶೀಲಿತ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ, ರಾಣಿಯೊಬ್ಜಳ ಮಾವುತನೊಬ್ಜನನ್ನು ಮೋಹಿಸಿ ಅವನಿದರ್ಲೇ ಚಾಟಿಯ ಏಟಿ ತಿನ್ನುವ ಕಥೆ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಕಂಡ ರಾಜ ತನ್ನ ರಾಣಿಯನ್ನು, ಮಾವುತನನ್ನು ಉಗ್ರವಾಗಿ ಶೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಧನಶ್ರೀ ಎಂಬ ಹೆಂಗಸು ಧನ ಎಂಬ ತರುಣ, ಶ್ರೀಮಂತ ವರ್ತಕನನ್ನು ಗಂಡನನ್ನಾಗಿ ಪಡೆದೂ ನಂದಕ ಎಂಬ ಸೇವಕನನ್ನು ಶ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನ್ನಿ. ಗಂಡನಿಗೆ ಏಷ ಹಾಕಿ ಸಾಯದಿರಲು, ಸಮುದ್ರ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ನೀರಿಗೆ ತ್ವಾಂಬಿಪುತ್ತಾಳೆ. ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಎಂಬ ಹೆಂಗಸು ಧರುಣ ಎಂಬ ತರುಣ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮಂತ ವರ್ತಕ ಗಂಡನನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರೂ ಒಬ್ಬ ಕ್ಷೇತ್ರನನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾಳೆ, ಗಂಡನನ್ನು ಕೊಲ್ಲ ಬಯಸುವಳು. ಈ ಬಗೆಯ ಕಥೆಗಳು ದ್ವಾರಿತ ಮೂಲ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಅವು ಆಯಾ ಮೂಲದವಲ್ಲ ಎಂದು ಸಂಸ್ಕತ ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ಡಾ. ಕೆ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯವಹುದ್ದಾರೆ.

ಮಧ್ಯ ಭಾರತದ ಗುಜರಾತಿ ಜನಪದ ತಂಬಾರಿ ಕಥನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕನಾಟಕದ ಜನಪದ ಗಿತೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಗಂಡನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೊಬ್ಬನನ್ನು ಅರಸಿಹೋದ ಅಧವಾ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿ ಆ ಬಗೆಯ ಹಂಟ ಸಾಧಿಸುವ ಹೆಂಗಸರ ಕಥೆಗಳು ಕೇಳಲು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ‘ಗಂಡ್ ಕೊಂಡ ಹೋಸುಮ್ಯನ ಕಥೆ’, ‘ಯಲುರಾಜನ ಮದದಿ’ ಈ ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಗಿತೆಗಳು ಅಮೃತಮತ್ತಿಯ ಕಥನವನ್ನು ಹೋಲುತ್ತವೆ. ಗಂಡನನ್ನು ತೋರಿಯುವ ಅಧವಾ ಗಂಡನಿಲ್ಲದೆ ಪರಪುರುವನನ್ನು ಬಯಸುವ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಯಾರೆಂದರೆ ಅವರ ಪುರುಷರು ಬಹುಪಾಲು ದೂರ ಪ್ರಯಾಣದ ವರ್ತಕರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲವೇ ಸೈನಿಕರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಅಧವಾ ದೇಶ ಆಳುವ ಹಲವು ಪ್ರಕ್ರಿಯರ ಅರಸರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಶಿವ್ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಗಂಡಂದಿರಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುವ ಸಂಗತಿ ಅಷ್ಟಿರು ಗುಟ್ಟಿನಂತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಜನಪದ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ನೇರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ‘ಒಳ್ಳೆ ಗಂಡನ ಬಿಟ್ಟೆ ಎಳ್ಳು ಹೊಲವ ಬಿಟ್ಟೆ, ಗುದ್ದಾಡೊ ಜೋಗಿಕೂಟೆ ಬರಬೋದೆ...’, ಅಧವಾ—ಗಂಡ ದಂಡಿಗೋಗುವಾಗಿ ಬೀರು ಜಡಿದು ಹೋದನಲ್ಲ ಜಡಿದ ಬೀರು ಬಡೆದುಬೀದ್ದು

ಮೂರು ಮಕ್ಕಳ ಹಡೆದನೇ... ಎಂಬೀ ಬಗೆಯ ಪಡ್ಗಳು ಅಷಯಾತ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಪಾತಿಪ್ರತ್ಯಾದ ಪಾರಮ್ಯವನ್ನು ಹೋಳುವ ಗರಿಯ ಹಾಡಿನ ಮಾದರಿಯ ತ್ರಿಪದಿಗಳೂ ಇವೆ. ಸತ್ಯ ಗಂಡನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶತ್ಕ ಪಾತಿಪ್ರತ್ಯಾಕ್ಷೇ ಇದೆ ಎಂಬ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮರಳಿನ ಮಡಕೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಪರಿತ್ಯಾತ ಸ್ತೀರ್ಯರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೋಸಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ತುಂಬಿದ ಮಡಕೆಗಳು ಬಡೆದು ನೀರು ಸೋರಿ ಹೋದದ್ದು ಉಂಟು. ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮೋಹವೇ ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಕ್ರಿಸ್ತ ಪೂರ್ವ ಮತ್ತು ತದನಂತರದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರೀ-